

Χτύπησε πάλι στο κέντρο

Της ΚΑΤΙΑΣ ΜΑΚΡΗ

Ο Κ. Σημίτης από την Πέμπτη και μετά δεν άλλαξε σε τίποτα το πρόγραμμά του -με εξαίρεση το γεγονός ότι, ανήμερα της διαγραφής του, δεν πήρε το δώρο μεσημεριανό του ύπνο, όπως συνηθίζει τα τελευταία χρόνια. Το ίδιο βράδυ πήγε στο Μέγαρο Μουσικής και την επομένη αναχώρησε για ένα τριήμερο ηρεμίας μετά από τη θύελλα...

Ούτε και στο μέλλον, όμως, πρόκειται να αλλάξει κάτι: Η δημιουργία του Ιδρύματος «Κ. Σημίτης» προ-

χωρεί (θα στεγαστεί στο γραφείο της οδού Ακαδημίας 35), ο ίδιος γράφει και οδηγεί την ομιλία του για τις 4 Ιουλίου στην κεντρική πλατεία του Πύργου με θέμα «Δημοκρατία και διαφορετικότητα» (ειρωνεία: ο πρώην πρωθυπουργός είχε στείλει πρόσκληση στον Γ. Παπανδρέου), ενώ προγραμματίζει από τώρα τη φθινοπωρινή δράση του Ομίλου Προβληματισμού για τον Εξουχρονισμό της Κοινωνίας, που είχε συστήσει πριν ακόμη γίνει πρωθυπουργός. Αλλωστε, ούτε στην απαντητική επιστολή του προς τον Γ. Παπανδρέου έκρυψε τις προθέσεις του: «Σχετικά με τα όσα προτείνεις, κάνε ό,τι νομίζεις. Εγώ θα πράττω αυτό που μου επιβάλλει η συνείδησή μου και αυτό που κρίνω ως καλό για τη χώρα», του έγραψε ο πρώην πρωθυπουργός.

Όσοι ξέρουν καλά τον πρώην πρωθυπουργό και την ορθολογική του σκέψη, θεωρούν πως στο βάθος του μυαλού του εξετάζονται πολλά σενάρια, με πιο ακραίο τη δημιουργία ενός νέου φορέα του οποίου, ωστόσο, δεν θα ηγείται ο ίδιος, ούτε κάποιος από τους πρωτοκλασάτους που φιλοδοξούν να καταλάβουν τη Χαρ. Τρικούπη κι όχι να δραπετεύσουν απ' αυτή.

Πιστεύει, άλλωστε, ότι η ελληνική κοινωνία έχει ανάγκη από ένα εγχείρημα του μεσαίου χώρου, το οποίο δεν θα παλινωδίζει μεταξύ δεξιάς και αριστεράς (όπως θεωρεί ότι κάνει ο Γιώργος), θα έχει σημαία του τον μετα-εξουχρονισμό και θα απαρτίζεται από στελέχη που μπορούν να υπηρετήσουν αυτό το στόχο, όπως το έκαναν στην πρώτη δική του διακυβέρ-

νηση πολλοί (νέοι τότε και άφθαρτοι), όπως ο Δημ. Ρέππας, ο Ανδρ. Λοβέρδος, ο Π. Ευθυμίου ή η Μιλένα Αποστολάκη.

«Δεν θα έβλεπε καθόλου άσχημα ένα τέτοιο βήμα, το οποίο αρχικά δεν θα διεκδικούσε διψήφιο ποσοστό, αλλά θα κατέγραφε μία σαφή παρουσία», υποστηρίζουν κάποιοι συνομιλητές του πρώην πρωθυπουργού.

Οι συνεργάτες του, ωστόσο, το αποκλείουν, καταγγέλλοντας μάλιστα αυτές τις πληροφορίες ως προβοκατόρικες.

Όσο κι αν μοιάζει παράξενο, τα δραματικά γεγονότα των τελευταίων ημερών ξεκίνησαν από ένα τυχαίο γεγονός: Πήρε μια γραμματέας τον Κ. Σημίτη (όπως μεταφέρει τα γεγονότα ο ίδιος) για να τον ενημερώσει σχετικά με τη συλλογή υπο-

γραφών των βουλευτών υπέρ του δημοψηφίσματος για την ευρωσυνθήκη. Εκείνος θεώρησε προσβλητικό να μαθαίνει τη θέση του κόμματος με αυτόν τον τρόπο κι εξέφρασε αμέσως τη διαφωνία του και επί της ουσίας με την επιστολή.

Τι ήθελε, όμως, να πετύχει ο Κ. Ση-

μίτης με μία σκληρή επιστολή σε πρώτη ανάγνωση «δι' ασήμαντον αφορμή»;

«Να θέσει όλα τα κορυφαία στελέχη προ των ευθυνών τους. Θεωρεί πως ο Γιώργος δεν κάνει και με τον Βαγγέλη έχει απομακρυνθεί, θεωρώντας πως κι αυτός έχει ξεπεραστεί από τις εξελίξεις. Ήταν, λοιπόν, ένα SOS, κάτι σαν ένα μήνυμα για το ΠΑΣΟΚ πριν είναι πολύ αργά», ερμηνεύει την πρωτοβουλία του ένας τακτικός συνομιλητής του.

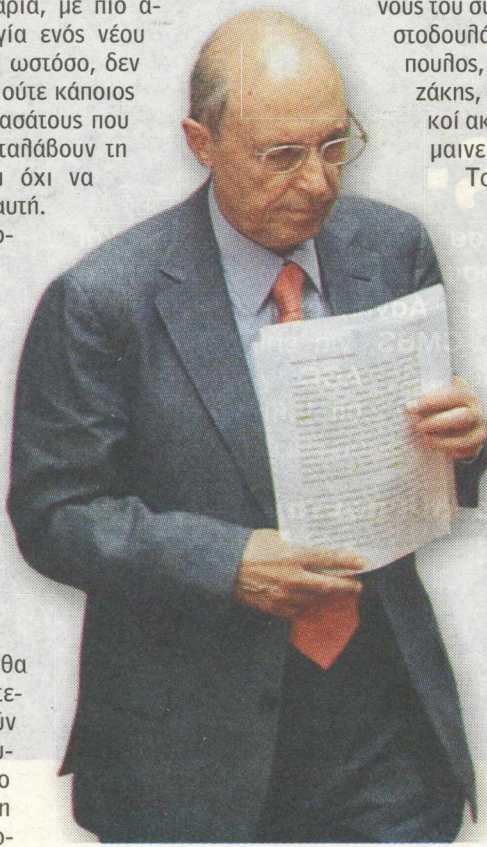
Τον τελευταίο καιρό ο πρώην πρωθυπουργός είχε (ψιλο)απομονωθεί στους στενούς του συνεργάτες, όπως ο Ν. Χριστοδουλάκης, ο Β. Κοντογιαννόπουλος, ο Τ. Γιαννίτσας, ο Χρ. Ροζάκης, ο Γ. Στουρνάρας και μερικοί ακόμη. Αυτό, όμως, δεν σημαίνει ότι είχε αδρανοποιηθεί:

Το κείμενο των «15», στο «Βήμα», για την οικονομία ήταν της εγκρίσεώς του. Το άρθρο του ίδιου στην «Κ.Ε.» για την κοινωνική συνοχή επί των ημερών του εκείνος το είχε προγραμματίσει. Και η έκκληση του Β. Κοντογιαννόπουλου, την περασμένη Κυριακή, να παραιτηθεί ο Γ. Παπανδρέου, προφανώς δεν έγινε εν αγνοία του. Όλα αυτά αντιμετωπίστηκαν ως «προειδοποιητικές βολές» από τη Χαρ. Τρικούπη. Η επιστολή του Κ. Σημίτη απλώς επιτάχυνε τις εξελίξεις...

«Θα λέω την άποψή μου»

«**Ν**ιώθω απελευθερωμένος». Ετσι, περιέγραψε στην «Κ.Ε.» ο Κ. Σημίτης την ψυχολογική κατάστασή του μετά την απογοήτσή του από την κοινοβουλευτική ομάδα του ΠΑΣΟΚ: «Πριν είχα κάποιες ηθικές δεσμεύσεις και όταν διαφωνούσα, δεν το έλεγα δημοσίως. Τώρα, θα λέω την άποψή μου ελεύθερα με μοναδική έγνοια την παράταξη».

Σε όσους περίμεναν να υποβάλει την παραίτησή του από βουλευτής ο Κ. Σημίτης παρέπεμψε στην παιδεία του δήλωσε: «Είμαι συνιδρυτής του ΠΑΣΟΚ».

Του ΤΑΣΟΥ ΠΑΠΠΑ

Η Ευρώπη είναι η μοιραία λέξη που σκιάζει τις σχέσεις του Κ. Σημίτη με τους Παπανδρέου εδώ και 30 χρόνια:

• Μια αφίσα που κυκλοφόρησε με δική του ευθύνη το 1977, με σύνθημα «Όχι στην Ευρώπη των μονοπωλίων, ναι στην Ευρώπη των λαών», τον οδήγησε εκτός Εκτελεστικού Γραφείου.

• Σήμερα η δημόσια διαφωνία του πρώην πρωθυπουργού με τη γραμμή Γ. Παπανδρέου περί δημοψηφίσματος για την Ευρωσυνθήκη τον έθεσε εκτός κοινοβουλευτικής ομάδας του κόμματος.

Τότε ήταν η εποχή του «ΕΟΚ και ΝΑΤΟ, το ίδιο συνδικάτο», ενώ τώρα είναι η εποχή που στο ΠΑΣΟΚ αναζητούν εσωτερικούς εχθρούς για να εξηγήσουν την πολιτική τους καχεξία.

Λίγα είναι τα διαλείμματα ειρηνικής συνύπαρξης ανάμεσα στους δύο πόλους, πολλές οι περιόδους εντάσεων.

Κρατάει χρόνια...

• Το 1975 ο Κ. Σημίτης γλίτωσε την τελευταία στιγμή τη διαγραφή, γιατί αν και συντάχθηκε με τα στελέχη της «Δημοκρατικής Αμυνας» εναντίον των τότε διοικητικών πρακτικών του Ανδρέα δεν τα ακολούθησε στο δρόμο της φυγής. Σιώπησε και για κάποιο διάστημα ιδιωτέυσε.

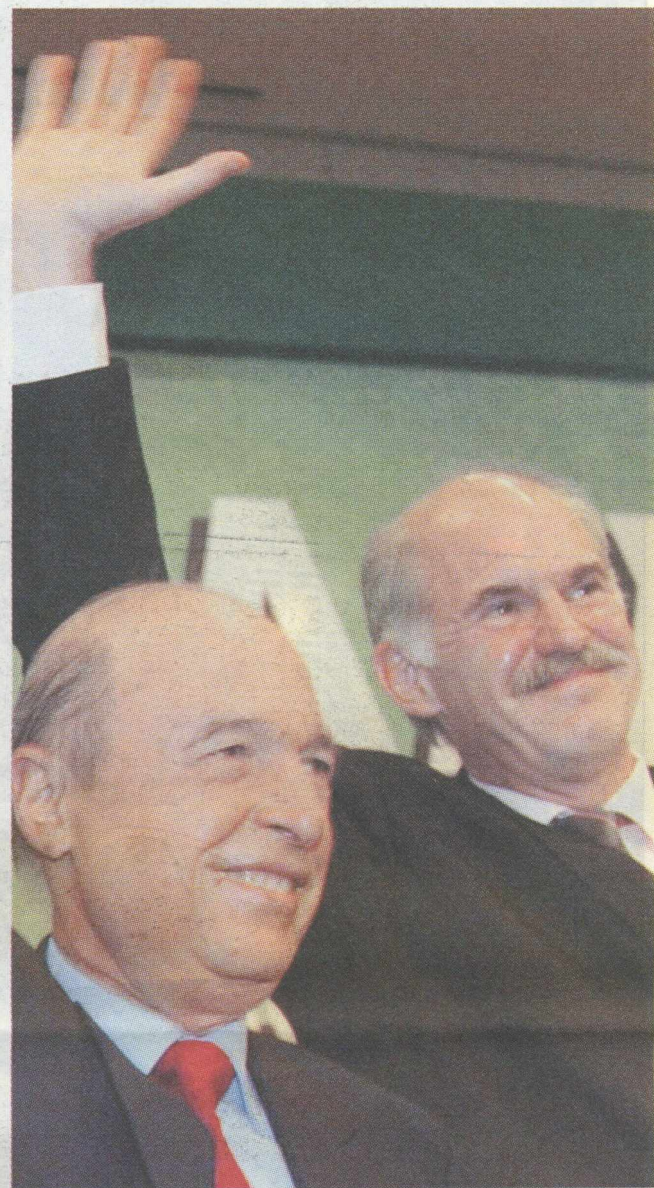
• Τα απόνερα «της κρίσης της αφίσας» έμειναν μέχρι το 1981. Ο Α. Παπανδρέου τον έκοψε από τα ψηφοδέλτια, αλλά τον εμπιστεύθηκε το υπουργείο Γεωργίας στην πρώτη κυβέρνησή του.

• Το 1985 το ΠΑΣΟΚ νίκησε στις εκλογές με σύνθημα «Ερχονται καλύτερες μέρες» και ο Α. Παπανδρέου κάλεσε τον Κ. Σημίτη να βάλει τάξη στην οικονομία ύστερα από τους πειραματισμούς της πρώτης τετραετίας.

Υστερα από δύο χρόνια, όμως, ο αρχηγός αναφώνησε το πολυσυζητημένο «Τσοβόλα δώστα όλα».

Ο Κ. Σημίτης παραιτήθηκε, λέγοντας ανοιχτά στη Βουλή ότι «αν δεν συνεχιστεί η σταθεροποιητική πολιτική, θα πάνε χαμένες οι θυσίες, θα είναι σαν να χτίζουμε στην άμμο».

• Ακολούθησε ένα διάστημα αποχής («διέσχισα την πολιτική έρημό μου» έχει πει ο ίδιος) και το 1989, με την υπόθεση Κοσκωτά να δηλητηριάζει την πολιτική ζωή, έκανε μία δήλωση που ενόχλησε πολλούς: «Υπάρχει σκανδαλόλογία, αλλά υπάρχει και σκάνδαλο». Ο πανίσχυρος κομματικός μηχανισμός τον

Ξένοι στην

έβαλε στο στόχαστρο, αλλά στις εκλογές τον στήριξαν με καθημερινή παρουσία στις γειτονιές του Πειραιά ο Γ. Γεννηματάς και η Μελίνα Μερκούρη. Βγήκε πρώτος.

• Το 1991 ίδρυσε τον Όμιλο Προβληματισμού για τον Εξουχρονισμό (ΟΠΕΚ), που ήταν το όχημα για την έφοδο του προς την εξουσία.

• Το 1993, μετά τη «δεξιά παρένθεση Μητσοτάκη», τοποθετήθηκε υπουργός Βιομηχανίας και Εμπορίου. Αλλά ένα χρόνο μετά παραιτήθηκε γιατί τον «άδειασε» και πάλι ο Α. Παπανδρέου από τη ΔΕΘ για το θέμα των Ναυπηγείων Σκαρामαγκά.

• Εκτός κυβέρνησης, αλλά εντός του Εκτελεστικού Γραφείου, στην κρίσιμη κοινοβουλευτική συνδιάσκεψη που έγινε στο Περιστέρι τον Μάιο του 1995, απευθυνόμενος στον Α. Παπανδρέου, του είπε: «Είμαι συνιδρυτής του ΠΑΣΟΚ, δεν μπορείς ν' αντιμετωπίζεις τα μέλη του Εκτελεστικού Γραφείου σαν να είναι υπάλληλοί σου».

• Λίγους μήνες μετά, συγκροτήθηκε η «Ομάδα των 4»: Οι Θ. Πάγκαλος, Β. Παπανδρέου, Π. Αυγερινός και Κ. Σημίτης (η παρέα θα ήταν πενταμελής αν δεν υπαναχωρούσε στο «παρά πέντε» ο Κ. Λαλιώτης) αποφάσισαν να θέσουν θέμα διαδοχής. Με πρόταση τότε του Θ. Πάγκαλου το προβάδισμα δόθηκε στον Κ. Σημίτη.

• Τον Ιανουάριο του 1996 με τον Α. Παπανδρέου στο «Ωνάσειο» ο Κ. Σημίτης πέτυχε να εκλεγεί πρωθυπουργός από την κοινοβουλευτική ομάδα. Μερικούς μήνες αργότερα και μερικές μέρες μετά το θάνατο του Α. Παπανδρέου εξελέγη και πρόεδρος του κόμματος. Και στις δύο αναμετρήσεις ο Γ. Παπανδρέου τάχθηκε με τον Κ. Σημίτη. Η συμβολή του γιου του ιδρυτή στην επικράτηση Σημίτη ήταν αποφασιστική: Η πρωθυπουργία κρίθηκε για τρεις ψήφους και η προεδρία του κόμματος για μερικές δεκάδες.

• Την περίοδο της οκταετίας

Το ηγετικό του
προφίλ θέλει
να βελτιώσει
μέσω της
Σοσιαλιστικής
Διεθνούς ο
Γ. Παπανδρέου

ίδια οικογένεια

**ΠΑΣΟΚ. Η μοναχική πορεία του Κ. Σημίτη
στο Κίνημα του Αντρέα και η κόντρα του
με το κόμμα που επιθυμεί τώρα ο Γιώργος**

(1996-2004) ο Γ. Παπανδρέου κατείχε περιβλεπτες κυβερνητικές θέσεις (αναπληρωτής υπουργός Εξωτερικών και μετά υπουργός Εξωτερικών), οι σχέσεις τους ήταν ειδυλλιακές και λίγο πριν από τις εκλογές του 2004 ο Κ. Σημίτης τον παρέδωσε το **δαχτυλίδι** της διαδοχής, το οποίο, πολύ αργότερα, ο Γιώργος το βρήκε «θαμπό». Οι φήμες ότι υπήρξε συμφωνία μεταξύ των δύο ανδρών από το 1996 για «βελούδινη μετάβαση» δεν επιβεβαιώθηκαν μέχρι σήμερα από καμία πλευρά.

• Η ατιμόσφαιρα βάρυνε το διάστημα 2004-2007, καθώς ο Κ. Σημίτης κατηγορούσε τον Γ. Παπανδρέου ότι δεν υπερασπιζόταν επαρκώς το έργο των κυβερνήσεων στις οποίες συμμετείχε κι αυτός. Ο πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ

πράγματι είχε μια αντιφατική στάση: από την αποθέωση πέρναγε στη δαιμονοποίηση και επέτρεπε σε συνεργάτες του να μιλούν για «καταστροφική οκταετία για τη χώρα και για το κόμμα».

• Παραμονές των εκλογών του 2007 από τη Χαρ. Τρικούπη διέφρευσε ότι «πρόθεση του Γιώργου είναι, αν κερδίσουμε τις εκλογές, να αξιοποιηθεί ο Σημίτης σε κυβερνητικό πόστο».

Όλα αυτά ερήμην του πρώην πρωθυπουργού. Τη μέρα της μεγάλης συγκέντρωσης του ΠΑΣΟΚ στην Αθήνα, οι δύο πολιτικοί αντήλλαξαν στο τηλέφωνο βαριά λόγια. Ο Κ. Σημίτης διέψευσε δημοσίως τις φήμες περί υπερασπίσής του και απείλησε να μην ανέβει στην εξέδρα. Τελικώς, τα προσχήματα κρατήθηκαν.

• Την επομένη της ήττας ο Κ. Σημίτης δεν έκρυψε την προτίμησή του στον **Ευ. Βενιζέλο**. Ήταν η σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι. Εκτοτε οι δύο άνδρες μιλούσαν μόνο όταν συναντώνταν τυχαία στους διαδρόμους της Βουλής. Ο Γ. Παπανδρέου και οι οπαδοί του αποδομούσαν συστηματικώς την περίοδο Σημίτη, χρεώνοντάς της και την ήττα του 2004 και την ήττα του 2007, ενώ ο Κ. Σημίτης απείχε επιδεικτικά από συνέδρια, συνδιασκέψεις και συνεδριάσεις του Εθνικού Συμβουλίου, μην αντέχοντας να ακούσει ανθρώπους που ευεργέτησε να τον εγκυβάνουν για όλα τα στραβά του ΠΑΣΟΚ και της χώρας.

■ Ήταν ζήτημα χρόνου να επέλθει η ρήξη. Ο Γ. Παπανδρέου δεν μπόρεσε να χωνέψει την επιλογή Σημίτη να συνταχθεί με την πλευρά του Ευ. Βενιζέλου και ο Κ. Σημίτης μάλλον έχει μετανιώσει για την απόφαση να παραδώσει το κόμμα στον Γ. Παπανδρέου, το 2004.

Φιλικό με διεθνείς

Σοσιαλιστικό «group therapy» εν Αθήναις στο τέλος Ιουνίου, με οικοδεσπότη τον Γ. Παπανδρέου!

Αυτό το χαρακτήρα θα έχει η 23η Σύνοδος της Σοσιαλιστικής Διεθνούς στη διάρκεια της οποίας **700** προσωπικότητες της Σοσιαλδημοκρατίας θα συζητήσουν για τη διεθνή οικονομία και θα επανεκλέξουν στην ηγεσία τον πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ. Κάτι που θα ενισχύσει το προφίλ του και εκτός των συνόρων.

Οι προετοιμασίες είναι πυρετώδεις, και οι επαφές μεταξύ Αθήνας (Χαρ. Τρικούπη) και Λονδίνου (έδρας της Σοσιαλιστικής Διεθνούς) καθημερινές. Το ΠΑΣΟΚ δεν είναι πια στην κυβέρνηση, κι έτσι τα διαδικαστικά θέματα, όπως η ασφάλεια των ηγετών που θα καταφτάσουν από 160 χώρες για τη σύνοδο στο Λαγόνισι, είναι αρκετά για να πονοκεφαλιάσουν τους υπεύθυνους.

■ Αποδοχή της πρόσκλησης έχουν ήδη κάνει ο αυστριακός καγκελάριος **Αλ. Γκουζενμπάουερ** (ο οποίος θα ταξιδέψει για Αθήνα αμέσως μετά το Euro), ο σλοβάκος πρωθυπουργός **Γ. Γιάνσα**, ο Βούλγαρος **Σ. Στάνισλεφ**, ο Σέρβος **Μπ. Τάντιτς**, ο πρώην πρόεδρος της Χιλής **Ρ. Λάγκος** και πολλοί άλλοι.

Η **Σεγκοιλέν Ρουαγιάλι** δεν είναι ακόμη βέβαιο αν θα έρθει (το κόμμα της θα επιλέξει τα στελέχη της γαλλικής αντιπροσωπείας), ενώ στην Ελλάδα θα φτάσουν έως κινέζοι αντιπρόσωποι – με τη διαδικασία των παρατηρητών – αλλά και στελέχη του αμερικανικού **Δημοκρατικού Κόμματος**, στο οποίο τελευταία έχει κάνει πολλή ανοιγμένα ο Γ. Παπανδρέου. Ο πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ, άλλωστε, «ετοιμάζει τις βαλίτσες του και για το συνέδριό τους τον Αυγούστο, όπου και θα δοθεί επίσημα το χρίσμα στον **Μπ. Ορνάμα**».

■ Η μόνη δυσκολία της Σοσιαλιστικής Διεθνούς δεν είναι φυσικά η διαμονή των προσκεκλημένων. Το σημαντικότερο είναι η διαχείριση ευαίσθητων πολιτικών θεμάτων όπως η εκπροσώπηση του Σοσιαλιστικού Κόμματος του **Χ. Θάτσι**, πρωθυπουργού του Κοσσυφοπεδίου. Αλλά και του κόμματος του Τουρκοκύπριου **Μ. Αλί Ταλίτ**, το οποίο βρίσκεται στον προθάλαμο της Σοσιαλιστικής Διεθνούς. Γιατί τους κάλεσαν; Οι συνεργάτες του προέδρου εξηγούν: «Από τη στιγμή που θεσμικά ανήκουν ή βρίσκονται στις παρυφές της οργάνωσης είναι καλύτερα τα προβλήματα να συζητιούνται ανοικτά, παρά να τα βάζουμε κάτω απ' το χαλί».

Ο ίδιος ο Γ. Παπανδρέου, πάντως, φαίνεται πως έχει προετοιμάσει το έδαφος με ένα τηλεφωνικό μααραθώνιο στους ηγέτες, τόσο για το θέμα του Κοσόβου όσο και για το Κυπριακό.

■ Το πρόγραμμα του συνεδρίου είναι βαρύ και ελεύθερος χρόνος δεν θα μείνει στους συνέδρους για βόλτες στην Αθήνα. Στη Χαρ. Τρικούπη αναζητούν τρόπο να γίνει μια εκδήλωση στον αρχαιολογικό χώρο του **Σουνίου** – αν και ο αριθμός τους (πάνω από 700 άτομα) είναι μάλλον απαγορευτικός για μετακινήσεις. Όσο για το κόστος του συνεδρίου; Το (μεγαλύτερο) ποσό επιβαρύνει τη Σοσιαλιστική Διεθνή. Το ΠΑΣΟΚ θα εκταμιεύσει (υπολογίζουν) λίγα, ενώ μετά τη σφοδρή αντίδραση του ΣΥΡΙΖΑ και του ΚΚΕ (λιγότερο του ΛΑΟΣ) είναι δύσκολο να δεχτούν την χορηγία της νομαρχίας Αθηνών, που προσέφερε το ποσό των 500.000 ευρώ για την εκδήλωση.

ΚΑΤΙΑ ΜΑΚΡΗ

